

VĚSTNÍK
SOKOLSKÉ ŽUPY
KOMENSKÉHO

Ročník XV.

V Uh. Hradišti, v červnu 1934.

2. číslo.

OBSAH:

- Za vůdcem — bobatýrem.
Památce tvůrců české hudby.
Vzpomínka na Smetanu.
Lipany.
Světlé paměti šlechtné matky —
trpitelky.
Příklad.
Dvacet pět let pod vlastním krovem.
Technická hlídka.
Vzdělávací hlídka.
Zpráva župního zpravodaje her.
Hudební hlídka.
Rozvrstvení členstva sokolské župy
Komenského ke dni 31. prosince 1933.
Sokolská beseda.
Ze župních schůzí.
Zprávy z okrsků.

VZORNÉ **CVIČEBNÍ ÚBORY**
SLAVNOSTNÍ KROJE
pro ČLENSTVO - DOROST - ŽACTVO
podle předpisu ČOS. vyrábí

Fach-Sport-Praha
II. ŽITNÁ 40 • TELEFON 338-73

Podrobný ceník zašlu na požádání zdarma a vyplaceně.

Dostaveníčkem sokolské společnosti jest
RESTAURACE V SOKOLOVNĚ
HOTEL KORUNA V UHERSKÉM HRADIŠTI.

Výborná domácí kuchyně. Přírodní vína.

O hojnou návštěvu prosí_____

JAN HOLUB, restauratér.

SOKOLSKÉ PLAKÁTY

dopisní papíry, obálky

vytiskne Vám knihtiskárna

K. HYLSKÝ,

Uherské Hradiště.

TELEFON 142.

Rychle a levně.

Obsah řídí redakční kruh. — Redakční závěrka 25. každého měsíce. — Vychází měsíčně. Vydává Sokolská župa Komenského v Uh. Hradišti. Roční předplatné pro členy jednot a poboček sokolských Kč 3.—, pro nečleny Kč 10.—. — Za redakci odpovídá a příspěvky přijímá br. Ant. Konečný, prof. obch. akademie v Uh. Hradišti. — Tiskem K. Hylského v Uh. Hradišti. — Administrační a insertní dotazy vyřizuje knihtiskárna Karla Hylského v Uh. Hradišti. — Povolení používání novinových známek uděleno výnosem ředitelství pošt a telegr. v Brně č. 44.820/VI. 13. V. 1920.

VĚSTNÍK

SOKOL ŽUPY KOMENSKÉHO

Za vůdcem - bohatýrem.

Uzavřela se již kniha života sokolského vůdce, jenž po 40 let stál v popředí sokolské tělovýchovy. Věděli jsme, že náš bohatýr v posledních letech trpí vleklou chorobou, tušili jsme, že jen smrt bude mu vysvobozením, a přece s bolestí přijali jsme zprávu o jeho odchodu. V sobotu 2. června 1934 o 22:30 hod. dotrpěl bratr Dr. Jindřich Vaníček.

Náš sokolský vůdce byl starý jako Sokolstvo samo. Nikdo nemohl tušiti, když v lednu 1862 čeští vlastenci se radili o zřízení tělocvičného spolku českého, jež pojmenovali Sokolem, že v malé hradčanské světničce zrodil se občan, jenž zajistí v pozdějších letech zdar sokolské práce tělovýchovné svým životem na dobu celých 40 let.

Jako hoch sklepním okénkem, vedoucím na zahradu hostince „U staré lampy“ v ulici Loretánské, se svými kamarády přihlížel sokolským cvičením. Své přání, býti také cvičencem, jako septimán uskutečnil vstupem do Sokola Smíchovského. Již po roce byl pomahatelem v Sokole, ale při tom pěstoval také jiné sporty. Prvního sletu sokolského, jež vedl sám Tyrš, zúčastnil se jako cvičitel, po dvou letech vidíme ho již jako místonáčelníka a pak náčelníka jednoty, jenž zároveň vykonával zodpovědný úkol župního inspektora sokolské župy Středočeské v témže roce, kdy se zrodila Česká obec sokolská. Po roce setkáváme se s ním jako náčelníkem župy Středočeské a členem technického odboru ČOS. Roku 1891 stal se Jindřich Vaníček náčelníkem Sokola Pražského, jímž byl po dobu 30 let. Když v prosinci 1889 umírá náčelník ČOS, Dr. Frant. Čížek, hledal se nový nástupce Tyršův. Volba zodpovědná, proto velmi opatrná. Posléze v březnu 1892 pro ten úkol vyhlédnut Jindřich Vaníček.

Na I. sletu cvičencem, na II. sletu členem technického odboru, na III. sletu jeho vůdcem. Pravý muž se dostal na pravé místo. Z obyčejného cvičence stal se vůdce, jenž po 40 let dával národu výkvět zdraví, síly a jarosti výkonné, jak pravil ve svém pohřebním proslovu starosta ČOS., bratr Dr. Bukovský. Po tuto dobu sloužil bratr Vaníček Sokolstvu bez zření na své osobní blaho, zapomínaje sám na sebe pro zájmy sokolské a národní.

Bratr Vaníček pracoval trojím proudem: odborně, organizačně a posléze pořádáním veřejných vystupování doma i za hranicemi. Doma jsou to velkolepé slety, jež zemřelý sokolský vůdce vedl od III. až po VIII. všesokolský. A za hranicemi jsou to v určitých údobích časových zájezdy sokolských družstev do Arrasu, Paříže, Lucemburka, Londýna, Turina, Lublaně, Lyonu, zájezdy vítězné, které šířily v cizině zájem o český národ i o jeho organizaci sokolskou.

Jindřich Vaníček byl rozeným vůdcem. Cvičenci i cvičitelé byli ochotni jíti za ním třeba až do pekla. Kráčetí pod jeho vedením zaručovalo takřka vítězství. Měl vzácné lidské vlastnosti. V každém jednání šel vždy za cílem, k němuž bezpečně mířil; i když snad někdy byl přehlasován, podrobval se bez hořkosti a uplatňoval po druhé své mínění. Ve svých názorech byl pevný, nesmlouvavý, neslevoval se svých požadavků, a přece odpouštěl maličkosti. V přátelském styku neznal falše. V práci byl první, z práce odcházel poslední. Přísny byl sám na sebe, přísný byl i na jiné. Vyžadoval přesnosti, pořádku, jistoty, nestrpěl rušení kázně a neposlušnosti. Sám byl poslušen všech usnesení a řádů a učil jiné bezpodmínečně poslouchati. Takový má býti sokolský vůdce, takový byl bratr Vaníček.

Za tělocvičné školství sokolské, za pevnou organizaci a kázeň, za odbornou literaturu, za sokolské úspěchy domácí i zahraniční, za tělocvičnou vyspělost — za všechno to vděčíme z největší části našemu vůdci.

Bratr Jindřich Vaníček svůj vliv uplatnil také v otázce cvičení žen. Byl pro zřizování ženských odborů a stavěl se proti samostatným ženským spolkům. Stanovil úkoly ženských odborů v organizaci sokolské, pořádal a vedl cvičitelské školy žen, přednášel v nich a zasloužil se tak o rozmach dnešního ženského tělocviku.

Sokolská brannost, jak ji dnes provádíme, měla v bratru Vaníčkovi horlivého tlumočnicka. V Tyršově projevu: „Zbroj v každé pěsti! Zřízení válečné! Stokrát, tisíckrát to budiž řečeno!“ viděl vlastní podstatu sokolství. Již na valném sjezdu v r. 1910 požadoval zvýšenou brannost sokolskou a připravoval tak Sokolstvo pro případ války. A když světová válka nastala, náš vůdce s úzkostí sledoval vývoj válečných událostí. S bolestí nesl zanikání a rozpouštění jednot i České obce sokolské, zatčení starosty Dra Scheinera a čekal, že i na něho si vzpomene rakouská vláda. Tušil, že každý jeho krok je bedlivě sledován, a také byl několikrát vyslýchán. A do této nejistoty, zda sokolští cvičenci osvědčí sokolskou brannost, jako konejšívý lék přicházely zprávy, jak naši bijí se za svobodu, jak československé legie jsou organizovány v sokolském duchu. Byly to nejkrásnější dny v životě zesnulého vůdce, kdy národ slavil za jásavých fanfár 28. října své osvobození. Svou osobností předurčen takřka za velitele československých vojsk, spokojil se s úkolem velitele bez-

pečnostní služby národních stráží na policejním ředitelství pražském a teprve po jejich zrušení povolán do ministerstva národní obrany jako odborový rada a organisátor tělesné a mravní výchovy naší armády. V tomto úřadě vytrval Vaníček až do r. 1928, kdy odešel do výslužby.

Sokolstvo neztratilo tím služeb svého vůdce. V čele sokolského průvodu vidíme bratra Vaníčka vítati presidenta Masaryka při jeho příjezdu do Prahy, v únoru 1919 vidíme ho se sokolskou výpravou v počtu 2.480 bratří v Bratislavě, aby jí chránili proti Maďarům. A v roce dalším vidíme ho opět na velitelském můstku VII. sletu sokolského, v roce těžkých hospodářských poměrů, kdy vážně se jednalo o odložení sletu. Myslí, že to bude jeho slet poslední, ale na prosbu celého sboru cvičitelského setrval. Pod dojmem bolestné ztráty úmrtím bratra Karla, sokolského písmáka, vedl VIII. slet všesokolský, svůj slet poslední. Bylo to vítězství sokolské síly a zdatnosti. Bolest v srdci, ale vůdce nezakolísal. Po sletě opět zůstal v popředí tělovýchovné činnosti sokolské. Ale choroba se hlásila stále zřetelněji a vůdce cítil, že musí odejít — a odešel. 22. listopadu rozloučil se tklivým dopisem se Sokolstvem, dopisem, jež psal jistě s největší bolestí v srdci:

„Po čas, téměř průměrnému lidskému žití se rovnající, pracovali jsme spolu ve shodě a míru k rozvoji a vzrůstu Sokolstva, šťastni ve své práci; však tu přišla choroba, která zbavila mne všech kvalit a schopností u vůdce Sokolstva žádoucích, proto vracím dnes v ruce Vaše funkci svou ničím neposkvrněnou, kterou vždy za korunu svého života jsem pokládal, a loučím se s Vámi i drahými cvičenci sokolskými, děkuji Vám z celého srdce za lásku a oddanost Vaši a prosím Vás, abyste i nadále věrní zůstali učení Mistra svého, nedbajíce cizích hlasů, i pracovali stále ku povznesení síly a sebevědomí národa svého i všeho Slovanstva. Živo buď Sokolstvo silné a krásné na věky!
Nazdar!“

Po tomto čestném odchodu ze zodpovědného místa vůdce sokolské tělovýchovy bratr Jindřich Vaníček uchýlil se do ústraní, ale nepřestal sledovati sokolských událostí. Vidíme ho na pohřbu starosty ČOS., bratra Dra Scheinera, vidíme ho na velkolepém sletu všesokolském v roce 1932, účastnil se slavností Tyršových. Jeho zájem o sokolství zůstal až do posledního dechu. Ve chvíli, kdy našim borcům v Budapešti byly oznamovány výsledky závodů, umkla ústa, která volala na slety, na závody i do zbraně, klesla ruka, na jejíž pokyn rozjásalo se sletišťe pohybem desítitisíců, ztuhlo laskavé srdce, které hořelo jen pro zájmy sokolské. A my, kteří ve svém srdci jsme zbudovali chrám vzpomínek pro drahé své zesnulé, mezi tyto vděčně zapíšeme i velikého náčelníka Sokolstva, bratra Dra Jindřicha Vaníčka, se slibem, že chceme býti oddanými žáky svého skvělého učitele.

Ani smrt nemůže zničit vítězství toho, kdož ze všech sil bojoval za pravou věc!

Ant. Konečný.

Památce tvůrců české hudby.

V květnu jsme vzpomínali památky dvou velikých mužů, jejichž životní dílo přispělo k povznesení kulturní úrovně našeho národa, k jeho národnímu probuzení a uvědomění a tvořilo proto důležitý článek v řetězu složek, vedoucích k našemu osvobození. Vzpomínali jsme 30. výročí smrti Antonína Dvořáka, jež připadlo na 1. květen, a 50. výročí smrti Bedřicha Smetany, připadající na 12. květen.

Bedřich Smetana se plným právem nazývá tvůrcem novodobé české hudby a Antonín Dvořák jejím dovršitelem. Oba tyto hudební geniové byli od mládí puzeni živelnou mocí k hudbě, oba překonali všechny překážky, jež se jim stavěly v cestu, až konečně stanuli u cíle, jež jim byl osudem určen: stanuli na dráze umění hudebního. Oba pak vytvářeli díla jedinečné krásy a trvalé hodnoty, díla, jaká mohou vytvořiti jen největší geniové. Při tom byla to díla zcela naše, česká; dýchá z nich vůně rodné země, vane z nich krása české vlasti. Jsou to díla, hýčící zemitými barvami českého zpěvu, provanutá bodrostí, dobrotou a srdečným veselím českého lidu.

Ale jak úplně rozdílné byly lidské osudy obou mistrů!

Smetana prožívá dětství a mládí v slunné pohodě otcovského domu, zahrnut láskou rodičů a sourozenců. Dostává se mu pečlivého vychování, dostatečné hmotné prostředky jeho otce umožnily mu studium na gymnasiu, jež vychodí s výtečným prospěchem. Teprve potom, až se zcela oddá hudbě, hlavně však v době, kdy začíná tvořiti veliká díla, přihlásí se nedostatek, který se stupňuje v bídu. Krutá hmotná bída dohání Smetanu až k zoufalství, z něhož ho zachraňuje největší tehdejší hudební umělec německý, František Liszt, a znovu ho vrací k práci.

Nejdůležitější období Smetanovy tvorby začíná od let šedesátých minulého století, kdy probuzené národní vědomí české strhlo ho do svého proudu. Od té doby tvoří pak Smetana svá nejlepší díla, mající pečť uvědomělého češství tvůrce, prohřátá láskou k vlasti a národu a k jeho slavné minulosti. Jsou to ta díla, která pak burcovala český národ a nedala mu klesnouti ani v dobách největšího útisku.

Nelze v krátkém tomto článku vypočítati a oceniti všech skladeb Smetanových. Ale není možno se nezmíniti o dvou jeho vrcholných dílech, v nichž se jeví genialita jejich tvůrce. Je to opera „Libuše“, složená jen pro slavné okamžiky českého národa, a cyklus šesti symfonických básní „Má vlast“, velkolepá to oslava české slávy i moci a krásy rodné české země.

Poslední léta Smetanova, ztrávená v hluchotě, byla otrávena i zlobou jeho osobních nepřátel a tak umírá veliký genius osamocen a opuštěn v ústavě pro choromyslné.

Antonín Dvořák z počátečního nedostatku a po prvních neúspěších probil se silou své vůle, houževnatou a vytrvalou prací na nej přednější místo. Také jeho se ujal německý skladatel — Johannes Brahms, jehož vlivem pronikly na veřejnost první Dvořákovy skladby.

V době, kdy nešťastný Smetana umírá, stojí Dvořák již jako slavný a slavený mistr, jehož hmotný blahobyt jest zabezpečen, takže se může zcela oddat jen svému umění.

V povaze i díle Ant. Dvořáka lze pozorovati tři typické vlastnosti: živelnou hudebnost, zbožnost a opravdové češství. Jeho zbožnost nebyla jen vnější formou nebo projevem příslušnosti k určitému vyznání, nýbrž byla založena na hlubokém přesvědčení a opravdovém citu, jak to vyjadřují jeho „Biblické písně“. I on, jako Smetana, miloval svou zemi a její lid a kdykoliv byl v cizině, vždy brzo zatoužil po českém domově. Také v jeho skladbách nacházíme místa, vyjadřující zřetelně lásku k národu a domovině. 1. května 1904 Antonín Dvořák náhle umírá v plné tvůrčí síle.

Skladatelská činnost Dvořákova byla všestranná a velmi rozsáhlá. Uvésti třeba přece aspoň vrcholná díla. Jsou to oratoria „Stabat mater“ a „Ludmila“. Z orchestrálních skladeb, v nichž byl nepřekonatelným mistrem, vynikají jeho „Slovanské tance“ a „Symfonie z Nového světa“.

Oba tyto tvůrčové české hudby nám zanechali nesmrtelná díla trvalé ceny a jedinečné krásy. Největší jejich předností je, že jsou tvořena citem a srdcem a pronikají tak přímo do srdce i prostých lidí a působí bezprostředně na cit. Nemůžeme lépe oslaviti památku velikých geniů české hudby, než budeme li se snažiti poznati jejich dílo, proniknouti jím až k jeho mravním, etickým a estetickým základům a přenéstí je do svých srdcí.

„Píseň česká srdce jímá, nejvšeleji ale znívá, lásku k vlasti když rozhřívá“. Kéž tato slova básníkovy, podchycená a prohřátá hudbou Smetanovou, proniknou do našeho nitra tak hluboko, až by se srdce naše rozhořela takovou čínorodou láskou k vlasti, jak tomu bylo u B. Smetany a Ant. Dvořáka!

V. Z.

Vzpomínka na Smetanu.

Vlastenectví Smetanovo pěkně objasňuje příběh, jehož svědkem byl Dr. Karel Kozánek, čestný starosta naší župy. Bedřich Smetana chodíval za svého pobytu v Praze do Národní kavárny na Příkopech, kam docházeli mladí studenti, nadšení přivrženci a milovníci Smetanovy hudby. Mladý tehdy právník Kozánek pamatuje se na výstup, který jednou způsobil Bedřich Smetana v Ná-

rodní kavárně, kde býval mezi různými časopisy vyložen také německý obrázkový humoristický časopis »Kikeriki«. V jednom čísle tohoto listu byla zlehčována česká národnost a český národ potupen. To pobouřilo Bedřicha Smetanu do té míry, že si dal ihned zavolat kavárníka, a žádal ho velmi důrazně, aby časopis byl ihned odstraněn z kavárny, ba prosadil dokonce, že kavárník odřekl další odebrání zmíněného časopisu. Příkladná rozhodnost Smetanova ve věcech národních zanechala v přítomných mladých universitánech hluboký dojem.

Lipany.

Ó místo bezmezného zármutku!
Přehořké slzy v proudech po věky
tě budou omývat!

(Nápis na pomníku u Lipan
z roku 1881.)

Není snad Čecha, jehož srdce by se nezachvělo při vzpomínce na tragický den 30. května 1434...

Naše dějiny znají málo bitev tak krvavých, jako byla bitva u Lipan. »Jako pod kosou padali poražení,« píše jeden z vítězů, »a nebyla to chvíle vhodná k zajímání, nýbrž jen k zabijení.« A byli to Čechové, kteří tu ubíjeli Čechy. Nadto nade vše přinesla bitva zkázu dvojího bratrstva, založeného kdysi Žižkou, táborského a sirotčího, a zasadila oběma těmto branným svazům husitské revoluce smrtelnou ránu. Na bojišti zůstal výkvět jejich hejtmanů i duchovních vůdců v čele s nejslavnějším vůdcem táborským, s dědicem slávy Žižkovy, Prokopem Holým. On, jenž tolikrát zvítězil nad křížáckými výpravami, vyslanými do Čech na vyhlazení husitů, hrdina bitvy u Ústí, Tachova i Domažlic a původce i vrchní velitel tolika odvetečných vpádů husitských do Německa, v tom zejména slavné »spanilé jízdy«, která před několika lety naplnila hrůzou celé Německo, padl v kruté seči rukou Čecha, snad dokonce husity, bojujícího arci ve službách moci, kterou Prokop tolikrát porazil...

U Lipan byla husitská demokracie poražena a její zisky úplně podkopány sociálním převrácením doby jagelonské, znevolněním stavu selského, porobením většiny národa. Za tuto zpronevěru sobě samému, za zpronevěru duchu dějin pykal národ pohromou bělohorskou. Byla to zrada demokracie, co zavinilo tento pád, jenž dal v sázku samo bytí národa...

Země Husova se stala předmětem úsilného útoku protireformace... Tento zápas reformace a protireformace ovšem potrvál v našem národě a trvá podnes. Naplnil pětistiletí našich dějin a uložil našemu národu obětí nevýslovných. Je v něm hluboká tragika našich dějin. Je v něm však i jejich velikost a sláva.

jb.

Světlé paměti šlechtné matky - trpitelky.

Na hřbitově u svatého Vojtěcha v Německém Brodě bylo 4. července 1884 velmi živo. Tisíce lidu domácího i přespolního se sešlo, několik zemských poslanců bylo přítomno, četné spolky, vlastenecké duchovenstvo i studentstvo — ti všichni doprovázeli kovovou rakev s tělesnými pozůstatky, již střídavě nesli členové obecního zastupitelstva a Sokolstva. A když rakev byla spuštěna do hrobu, předstoupil tehdejší politický vůdce českého národa, Dr. Frant. Lad. Rieger, a proslovil dojemnou řeč, při níž nezůstalo jediné oko suché.

„Od matky přijímáme první dojem náboženství a mravního přesvědčení,“ pravil mimo jiné Rieger, „a základ, jež ona synu svému vložila do srdce, stal se mu vodítkem na dráze života. Že stal se mužem tak šlechtným, jest její zásluhou. I sluší nám tedy s úctou vzpomínati té tiché duše. Ač vedla život jen tichý, zkusila přece mnoho pro národ, a to tím, co utrpěl syn její, s nímž trpce cítila všechny útrapy, jež jej tady stihly. Má tedy i v tom zásluhu, že prostřednictvím svého syna trpěla pro národ.“

A kdo byla ta matka, kterou přední představitelé tehdejšího národního života s takovou úctou pochovávali? Nikdo menší než paní Josefina Havlíčková, matka mučedníka brixenského. Přežila tragedii svého syna i jeho rodiny, jež byla pro její srdce ještě hroznější tragedií, když viděla jeho strašný osud. Její muž Matyáš zemřel již r. 1844, krátce před příchodem Karla Havlíčka z Ruska, Havlíčkova choť Julie utrápila se starostmi o svého manžela a skonala 16. dubna 1855, ještě za pobytu Havlíčkova v Brixenu jako oběť rakouské zvůle vládní. A po roce, 29. července 1856, sklácen do hrobu její syn, Karel Havlíček. Matka a vnučka osiřely. Ujal se jich národ, Sehnán dosti značný kapitál, aby dcera mučedníka brixenského a jeho matka nestrádaly hladem. Posléze i Zjeňka Havlíčková chřadla, až národ uložil ji 20. září 1872 do hrobu matčina. Havlíčkova matka zůstala opuštěna, národ na ni takřka zapomněl. Ještě 12 let prožila v Německém Brodě v poměrech velmi skrovných, vzpomínajíc denně svých drahých, kteří ji předešli do hrobu. A 1. července 1884 zesnula i ona ve věku 93 let.

Kéž tato malá vzpomínka jest připomínkou tragedie rodiny Havlíčkovy a nemohu skončiti lépe než s přáním, jež Dr. Rieger vyslovil na konci své pohřební řeči před 50 lety: „Kéž by matky české takových synů více nám vydaly! Ty pak, šlechtná matko, odpočivej v pokoji!“

Ant. Konečný.

Příklad.

V Miloticích bylo veřejné cvičení a to již je známo, že chce-li někdo, aby popřelo, honem udělá v Miloticích veřejné cvičení. A tož letos také veřejné bylo a také zmoklo. V neustávajícím dešti náčelník, náčelnice

(i okrskový náčelník se přimlouval) k radosti hudebníků, jimž již hodinu přišlo za krk, rozhodli, že prostná žen se již cvičiti nebudou. Ale se zlou se potázali! Sestry, které již nastoupily, hlasitým, více méně uceleným pokřikem tak dlouho se dožadovaly svého cvičení, až se jim vyhovělo. Hudba jim zahrála pochod a potom sestry cvičily. Ale jak cvičily! Přišlo, ale sestry předvedly svá prostná nejlépe ze všech! Cvičily skutečně krásně a vylákaly z úkrytů i obecenstvo, které jim pochvalou neskrbilo. A nám divákům bylo z té odvahy tak radostno, že bychom nastoupili nejraději ještě jednou na prostná a znovu zmokli. Dík vám, sestry! Bylo to sokolské, skutečně sokolské! Z. M.

Dvacet pět let pod vlastním krovem.

Tělocvičná jednota Sokol v Uh. Hradišti slavila v červnu tiché jubileum 25 let pod vlastní střechou.

V dějinách jednoty čteme: »Dne 29. dubna 1909 byla mimořádná valná hromada, která schválila koupi hotelu Koruna za 75.000 Kč« od tehdejšího majitele L. Wittgensteina, vídeňského Němce. Byla to nyníjší stará budova p. č. 113, jejíž restaurační sál byl upraven na tělocvičnu, která po přístavbě šaten a zřízení dosavadního malého letního cvičiště byla odevzdána svému účelu 12. září téhož roku, kdy slavnostně sokolovna otevřena a jednotě darován nový prapor od ženského odboru.

Hotel převzal nový nájemce bratr Jan Holub, který s životem jednoty brzy srostl a tak pomáhá do dneška po boku mnohostranné činnosti v sokolovně budovati v jejím sousedství významné středisko společenské.

Toto tiché jubileum Sokola uherskohradištského je radostným údobím sokolské práce od května r. 1909, kdy opustil tento, dosud známou »Mordovnu«, nyníjší cejchovní úřad na Staré poště a nastěhoval se pod vlastní střechu, aby se zvýšeným úsilím pomáhal v našem městě naplňovati Tyršův národní odkaz.

Jsme spokojeni s výsledkem své práce za uplynulé čtvrtstoletí? Vedle původní sokolovny jsme vybudovali, opět vlastní silou, nový stánek nezištného sokolského úsilí. Je to nová sokolovna, postavená nákladem 1 1/2 milionu Kč jako pomník národní svobody v letech 1928-1930. Přibýlo starostí, ale na druhé straně i členstva, dobrých a obětavých pracovníků i činnosti. Je nás 733 mužů a žen, s mládeží přes 1100 duší. Kéž s tímto rozvojem roste v příštím období u nás všech i zájem a chuť k další nesobecké národní práci! Jen ruchem žijeme!

Naše veřejné cvičení 10. června 1934 bylo tichou oslavou, dnem vzpomínek na uplynulá léta a vážných úvah do budoucna. Přičiňme se všichni, aby po dalších 25 letech vzpomínalo na nás nové pokolení také v dobrém, jako my dnes vzpomínáme na hrdinné obětování těch, kteří se o naši sokolskou jednotu zasloužili! Nazdar!

Alois Cablík.

Technická hlídka.

Záznam závodníků.

V poslední době objevují se případy pochybnosti o účasti na závodech sokolských a veřejných a proto považují za povinnost vysvětliti, jaká jsou práva, ale i závazky sokolských závodníků, kteří jsou zaznamenáni u ČOS.

Na domácích sokolských závodech mohou závoditi všichni příslušníci jednot sokolských, ať jsou zaznamenáni nebo nejsou u ČOS. Kdo tedy nemíní závoditi jinde než na sokolských závodech, nemusí býti zaznamenán.

Kdo z příslušníků sokolských je zaznamenán u ČOS, může se zúčastniti i závodů veřejných, t. j. takových, jichž se mohou zúčastniti závodníci, kteří jsou v záznamu u ČOS, nebo u ČAAU.

Příslušník jednoty sokolské, který je v záznamu u ČAAU, může závoditi na všech závodech veřejných (o nich viz výše) a na domácích závodech, pořádaných sportovním klubem neb ČAAU, ale nesmí závoditi na závodech prostých které pořádá některá organizační složka sokolská, jako jednota, župa a ČOS. Tento závodník může závoditi na veřejných závodech jen za sportovní klub, jehož je členem, jako každý jiný člen tohoto, ale nikdy nesmí závoditi za jednotu sokolskou, třeba jest jejím členem.

Pořádá-li některá složka sokolské závody v obecném tělocviku, jehož součástí jest i tělocvik prostý vedle nářadového, může se těchto zúčastniti i sokolský příslušník, zaznamenaný u ČAAU.

Člen Sokola, zaznamenaný pro některé jiné odvětví (házená, plavectví a pod.) u některého sportovního Svazu, není přirozeně zaznamenan pro tělocvik prostý a proto může závoditi i na sokolských závodech v prostém tělocviku.

Člen Sokola, který jest pro tělocvik prostý zaznamenan u ČOS, může se zúčastniti veřejných závodů, pořádaných některým sportovním sdružením, jen se svolením své jednoty.

Nikdo tedy není nucen k záznamu, ale rozhodne-li se pro něj, pak ať se řídí vždy výtčenými zásadami — to je sokolské a od toho nelze ustoupiti!
Nazdar! Jaroslav Staša, náčelník župy.

Vzdělávací hlídka.

Vzdělávací školy pro nové členy.

Na letošní jarní schůzi vzdělávacího sboru ČOS. bylo usneseno, aby ve všech jednotách sokolských v roce 1934 uspořádána byla aspoň jedna vzdělávací škola pro nové členy. Župní vzdělavatelé mají se průběhem roku předsvědčiti o splnění této povinnosti a kde bude třeba — za součinnosti členů žup. vzděl. předsednictev — pomoci. Všechny jednoty mají dále odebrati pro nové členy náležitý počet povinných knih (Do Sokola, Usnesení VII. valného sjezdu), které novým členům buď darují nebo prodají.

Zároveň schváleny i směrnice ku provádění škol pro nové členy, které v stručnosti zde uvádím, aby vše bylo jasno vzdělavatelům jednot a poboček: Úkol škol: informovati nové členy o sokolstvu, sokolské práci minulé i dnešní a o sokolském životě.

Úkolem tím dán i obsah škol, do něhož zařaděny 4 předměty: tělesná výchova, její význam a povinnost cvičební, sokolská myšlenka, sokolské zřízení, sokolské dějiny.

Školu se doporučuje konati co možno nejčastěji, aby se zbytečně neprodlužovala novým členům zkušební lhůta. To lze ovšem prováděti jen v jednotách velkých, kde přistupuje hodně členstva; nebude toho však třeba v jednotách malých — venkovských, kde přistupuje do roka jen několik členů. Tam postačí škola dvakrát, někdy i jednou do roka.

Ježto však v takových jednotách, v nichž do roka přistupuje jen málo členů, působilo by divně, kdyby pro 2 až 3 posluchače byly přednášky, bylo usneseno, aby škola byla zpravidla osobním rozhovorem vzdělavatele odděleně s každým novým členem. Tomu ovšem musí předcházeti rozdělení povinného tisku: 1. Dr. M. Tyrš: Náš úkol, směr a cíl; 2. Jan Pelikán: Do Sokola; 3. Usnesení VII. valného sjezdu, jež nový člen musí předem prostudovati.

Ve velkých jednotách však — při značném počtu přistupujícího členstva — bude zajisté třeba uspořádati pro nové členy cyklus přednášek o předmětech výše uvedených, k nimž se pak připojí rozhovor, ať již společný či oddělený s každým členem. Tu pak jest na vzdělavatel, aby se vhodně postaral o dostatečný počet těch, kteří by dovedli nové členy fakto školiti. (Vzdělávací sbory jednot za pomoci členů vzděl. předsednictva župního.)

I menší jednoty mají na vůli pořádati přednášky o předepsaných předmětech a teprve pak provésti rozhovory nebo školiti nové členy jen rozhovorem — po rozdělení povinného tisku.

Ježto škola má uvést nového člena nejen do Sokolstva vůbec, ale i do sokolské jednoty, do níž nový člen vstupuje, doporučuje se, aby přednášející nebo vedoucí rozhovorů byli místními sokolskými pracovníky, kteří by nového člena mohli uvědomiti i o životě a práci jednoty.

V závěru školy se doporučuje uspořádati přednášku o sokolstvu, na níž pozvete kromě nových bratří a sester i ostatní členstvo a jejímž hlavním úkolem buď vzbuzení zájmu o věc sokolskou (vhodně voleným obsahem, formou i přednesem). Přednášku tuto lze konati v rámci večírku na uvítání nových členů, v rámci akademie, členské schůze a pod. a lze ji pořádati pro několik blízkých jednot společně. Rečník budíž, pokud možno, cizí a dobrý, aby se dosáhlo účelu přednášky.

V rámci večírku na uvítání nových členů lze vykonati i sokolský slib, jež však lze provésti i při jiné příležitosti, buď ve výborové schůzi, na valné hromadě nebo jiného dne k tomu určeného. Pokyny k uspořádání slibu najdete ve Vaničkové Příručce pro sokolské činovníky, díl II. Slib však vykonajte vždy důstojně a opravdově, aby nevyzněl bezvýznamnou a prázdňou obřadností!

A teď, bratři a sestry, vzdělavatelé jednot, do práce! Ať není ani jediné jednoty nebo pobočky, která by letos neuspřádala školy pro nové členy!

Župní vzdělavatel.

Ze schůze vzdělávacího sboru Československé obce sokolské.

Schůze vzdělávacího sboru ČOS. konala se ve dnech 14. a 15. dubna t. r. v Tyršově domě v Praze. Porady vypínily vážným jednáním sobotní odpoledne až do 9 hod. večerní a nedělní dopoledne. Zahájení předsedou, vzdělavatelem ČOS., Ant. Krejčím z Brna, bylo přehledem zvláštní činnosti: pronikavé péče o výchovu mládeže, žactva i dorostu a o výchovu nového členstva, jednání s biografickým odborem ČOS. o práci s filmem, hledání praktických cest, jak pomoci také výletnictví a v táboření, obětavého ražení sokolských cest na Slovensku, radostného rozvoje vzdělávací práce v Sokolstvu slovanském. Dvěma mrtvým byla vzdána čest povstáním: dr. Ant. Švehlovi, který začal v Sokole svou práci pro národ a stát, a dr. Jos. Mrázovi, tvůrci sokolské statistiky vzdělávací, pracovníku mezinárodních vědeckých kruhů. Padesátky Ant. Krejčího bylo ještě vzpomenuo projevem náměstka starosty a vzdělavatele ČOS. Jos. Truhláře a za účastníky schůze dr. Kar. Ewaldem z Košic.

Podrobná zpráva vzdělavatelova shrála činnost všech komisí a došavadních výsledků pořadu práce, stanoveného pro tento rok. Vyvolala živý hovor o činnosti vydavatelské, o výkladech usnesení VII. valného sjezdu a myšlenkové náplni brannosti.

Statistika za rok 1933 vykazuje 144.963 vzdělávacích podniků. Župy uspořádaly v minulém roce 26 vzdělávacích škol řádných a 40 mimořádných, z nichž největší počet byl věnován práci loukařů a ochotníků.

O levné a praktické výrobě světelných proslůvů pro biografy a o způsobech jejich využití promluvil Č. Krejčí z Hrušovan.

Rad vzdělávacích sborů jednot je již zpracován a připraven pro další jednání v organizačním odboru ČOS.

Věcný a podrobný rozhovor byl věnován otravnému tisku. V něm byly hledány cesty, jak čelit jeho vlivu, který působí škodlivě na veřejné mínění.

Přehled činnosti žup je souhrn obětavé, veliké práce, která v mnohých župách podstatně stoupla po IX. sletu všesokolském (v župě pluk. Švece na př. o 100 proc.). Také se zlepšil v četných župách odběr sokolského tisku, zejména odběr listů sokolské mládeže. Pořad práce, vypracovaný v předsednictvu vzdělávacího sboru ČOS., nevízil se ještě úplně, ale osvědčuje se všude tam, kde podle něho hned začali pracovat. Nejsou to jen župy ojedinelé.

Spisy Tyršovy byly již z části vydány, zatím v 5 svazcích, v pečlivé úpravě a s poznámkami — ČOS. umožnila tento čin úcty podporou 100 000 Kč. Jednoty se přičiní ze všech sil o jejich rozšíření mezi členstvo a zařadí je do svých knihoven.

Vzdělávací škola ČOS. bude se konat v Praze v Tyršově domě od 30. června do 15. července 1934. Bude obsahovat 98 hodin přednášek a 22 hodin vycházek. Výběr posluchačů bude jistě o nejpečlivější. Svaz Sokolstva král. Jugoslaviie a Svaz junáků bulharských si zajistily v této škole po několika místech pro své vzdělávací pracovníky.

Ve zprávě o výchově nového členstva zdůrazněn význam a důležitost škol pro nové členy, jimž se dosud nevěnuje náležitá pozornost. Bylo nastíněno, jak lze pořádat tyto školy. Letos bude ČOS. přesně zjišťovat, zda se konaly v roce 1934 tyto školy ve všech jednotách.

Výchovné hodnoty pobytu v přírodě byly probrány obecně a pak prakticky podle programu komise obou náčelnictv ČOS.

I na náš dorost doléhá nynější krize (obava o zaměstnání) a přes to má ideály. K. Hrabec z Brna naznačil, jak pracuje s dorostem Sokola Brno a jak tam dorost získávají. Dotkl se také snížení hranice věkové ze 14 na 13 let a společnou výchovu obojího dorostu.

Na sjezdu byly zastoupeny všechny župy, kromě župy Žitkovy, a v neděli byl přítomen jednání starosta ČOS. dr. St. Bukovský. Promluvil k účastníkům o ideové povinnosti vzdělavatelů ke spisům Tyršovým a o naší práci a vztazích v oboru tisku sokolského i veřejného. Za plné účasti a při nevyčerpané pozornosti skončil schůzi vzdělavatel ČOS. Ant. Krejčí a zdůraznil povinnost župních vzdělavatelů pečovat svědomitě o výchovu nových, mladých pracovníků, mužů i žen, kteří by byli zárukou stálého, nepřerušného postupu práce v celé oblasti ČOS.

Zpráva župního zpravodaje her.

Naše župa zúčastní se v Opavě, mimo jiné, i závodů v košíkové a odbíjené. Bude třeba obeslati tyto závody dobrými družstvy, proto bylo usnéšeno v poslední schůzi žup. tech. předsednictva, vykonat pro závody v Opavě vylučovací závody v košíkové i odbíjené. V košíkové přicházela v úvahu jen dvě družstva, a to jednoty Kyjov a Uh. Hradiště a po odřeknutí Kyjova postupuje bez boje do závodu v Opavě družstvo jednoty Uh. Hradiště. Na vylučovací závody v odbíjené, které jsou stanoveny na 3. června do Kyjova, budou pozvána družstva jednot: Uh. Hradiště, Napajedla, Kyjov, Milotice, Strážnice a Veselí. Vítěz tohoto závodu bude zastupovat župu jen v Opavě. Do dneška hlášeny tyto vykonané podniky:

2. 2. Stolní tenis Sokol Milotice — Sokol Vracov 0:6
20. 3., 20. 4. Stolní tenis turnaj o přebor Sokola Milotice, za účasti 18 hráčů.
29. 3. Stolní tenis turnaj dvojic Sokol Kyjov — Milotice 2:1.

29. 4. Odbíjená Sokol Kyjov — Sokol Milotice 2:1 (9:15-15:9-15:10)
 2. 5. Odbíjená „ Žadovice — Sokol Milotice 2:3 (6:15-7:15-15:9-12:15-15:11).
 5. 5. Odbíjená Sokol Milotice — Sokol Kyjov 0:2 (10:15 - 12:15)
 5. 5. „ „ Kyjov — Žadovice 2:0 (15:8 - 15:11)
 5. 5. „ „ Milotice — „ 2:1 (15:4 - 14:16 - 15:2)
 29. 4. „ „ Uh. Hradiště II a - Kunovice 5:0 (15:6 - 16:14 - 15:4 - 15:13 - 15:8)
 29. 4. Odbíjená ženy Uh. Hradiště - ženy Zlín 5:0 (15:4 - 15:1 - 15:11 - 15:9 - 15:4)
 6. 5. Odbíjená ženy Zlín - ženy Uh. Hradiště 1:4 (13:15 - 15:9 - 0:15 - 12:15 - 2:15)
 6. 5. Odbíjená muži Uh. Hradiště II a - Uh. Brod 3:0 (15:7 - 15:9 - 15:4)
 10. 5. „ „ Uh. Brod - Uh. Hradiště II a 4:1 (zápis jsem nedostal)
 10. 5. „ „ Uh. Hradiště - Břeclav 4:1 (15:11 - 15:8 - 15:10 - 16:18 - 15:13)
 13. 5. „ „ Napajedla - Uh. Hradiště 0:5 (8:15 - 1:15 - 7:15 - 2:15 - 3:15)
 13. 5. Košíková Uh. Hradiště - Reál. gymn. Uh. Hradiště 52:14
 20. 5. Odbíjená Uh. Hradiště - Staré Město 5:0 (15:9 - 15:10 - 15:5 - 15:2 - 15:9)

Abych nemusel u každého zápasu zvlášť psát, kde se konal, píši vždy jednotu, na jejímž hřišti se podnikl, na prvním místě. — Prosim opět všechny jednoty, aby oznamovaly aspoň výsledky vykonaných podniků, když již jest jim těžké hlásiti předem podniky sjednané. — Mimo to potřebuji doplniti nebo opravití jmenné seznamy hráčů, které mam od minulého roku a prosím proto zpravodaje her, aby mně oznámil ihned jména nových hráčů již v seznamu vedených, zvláště u jednot, zařazených v I a II. odbíjené.

Nazdar!

Franta Blaha.

Závody III. okrsku v tělocviku prostém v Uh. Hradišti.

III. okrsek konal v neděli 29. dubna 1934 v Uh. Hradišti vyhledávací závody mužů v tělocviku prostém pro sestavení župního družstva na krajevé závody v Opavě. Výsledky jsou tyto:

Skok vysoký: 1. Gustav Čáp, Uh. Hradiště 150 cm, Frant. Chrástek, Kunovice 150 cm, 2. J. Svoboda, Uh. Hradiště 147 cm, Emil Kytlica, Uh. Hradiště, 147 cm, L. Pelc, Uh. Hradiště 147, 3. Vl. Zimmer, Uh. Hradiště 140 cm, 4. Frant. Blaha, Uh. Hradiště, Ant. Králík, Kunovice 129 cm.

Skok daleký: Gustav Čáp, Uh. Hradiště 610 cm, 2. A. Pachel, Uh. Hradiště 600 cm, 3. J. Svoboda, Uh. Hradiště 580 cm, 4. Frant. Chrástek, Kunovice 570 cm, 5. Al. Dřimal, Uh. Hradiště 568 cm, 6. A. Továrek, Uh. Hradiště 465 cm, Ant. Králík, Kunovice 455 cm.

Vrh kouli: 1. Gustav Čáp, Uh. Hradiště 1074 cm, 2. Frant. Blaha, Uh. Hradiště 1048 cm, 3. Vl. Zimmer, Uh. Hradiště 1015 cm, 4. A. Továrek, Uh. Hradiště 850 cm, 5. Al. Dřimal, Uh. Hradiště 840 cm, 6. Ant. Králík, Kunovice 830 cm.

Meč ostěpem: 1. Frant. Chrástek, Kunovice 35 80 m, 2. Otto Zámečník, Uh. Hradiště 33 90 m, 3. V. Endlicher, Otrokovice 33 70 m.

Běh hladký 100 m: 1. Gustav Čáp, J. Svoboda, Uh. Hradiště 11¹/₂ vteřin, 2. A. Pachel, Uh. Hradiště 12¹/₂ vteř., 3. Al. Dřimal, Uh. Hradiště 12⁴/₅ vteř.

Běh hladký 800 m: Otto Zámečník, Uh. Hradiště 2:35 min., 2. Lad. Antoš, Uh. Hradiště 2:37¹/₂ min., 3. Štěpán Mikuš, Uh. Hradiště 2:52 min.

Běh překážkový 80 m: 1. Gustav Čáp, Uh. Hradiště 10⁴/₅ vteř., 2. A. Pachel, Uh. Hradiště 11¹/₂ vteř., 3. Jan Janča, Uh. Hradiště 11¹/₂ vteř. 4. J. Králík, Kunovice 13¹/₂ vteř.

Trojkok: 1. J. Svoboda, Uh. Hradiště 11 75 m, 2. A. Pachel, Uh. Hradiště 11 20 m, 3. Gustav Čáp, Uh. Hradiště 10 91 m.

Průběh závodů byl dobrý. U oštěpu však nebyl dokončen, protože byly zlamány oba oštěpy, takže oštěpu mohl použít každý závodník jen jednou. Závodů se zúčastnilo celkem 17 mužů ze tří jednot. Účast na okrsek velmi slabá. Kde zůstaly ostatní jednoty? Vim velmi dobře, že i jinde mají schopné závodníky a jejich účast jistě by zvýšila celkovou úroveň závodů. Zástupci jednot o valné schůzi cvič. sboru III. okrsku jednomyslně schválili, aby byly pořádány pravidelné závody jak obecné, tak i v tělocviku prostém. Mnozí se velmi naléhavě přimlouvali za uskutečnění tohoto návrhu a domníval jsem se proto, že tato jejich snaha projeví se také při uskutečnění závodů. Skutečnost však ukázala, že ti, kteří projevili největší zájem, zůstali doma. Pro příště je třeba, aby naši cvičitelé byli si vědomi toho, že nestačí přiřkávat určitou práci, ale že jest jejich povinností, při jejím uskutečnění, se jí zúčastnit v míře největší.

Nazdar!

Vašek Pavlík.

Hudební hlídka.

Měsíc květen byl věnován významnému jubileu našich hudebních velíků: Bedřichu Smetanovi a Antoninu Dvořákovi. Ve všech téměř jednotách i pobočkách vzpomenu bylo s úctou jejich památky a oceněn jejich význam. V některých jednotách vyzněly oslavy velmi důstojně, ba někde na naše poměry dokonce velkolepě. Bylo radostno přečísti zprávy o pořadu a průběhu těchto oslav.

Z některých jednot posílají pravidelné programy (nebo krátké zprávy) o všech hudebních podnikcích (Uh. Brod, Slavičín-Mladotice, Uh. Hradiště, Milotice, Vracov a j.).

Prosím bratři jednatele a sbornístry pěveckých odborů a kroužků, aby mi ihned poslali krátkou zprávu s pořadem (plakát) oslav Dvořákových a Smetanových. Kde není pěveckých odborů, vyřídíte laskavě tuto věc bratři vzdělavatelé. Adresa: V. Zaoral, Kyjov.

Napíšíte posílejte mi programy nebo plakáty všech hudebních podniků v jednotě, i takových, kde pěvecký nebo hudební odbor třeba jen částečně spolupůsobí. Ale pošlete vše a s! Kde bude mně možno, navštívím vaše podniky. Nazdar!

Vilém Zaoral, župní hudební zpravodaj.

Rozvrstvení členstva sokolské župy Komenského podle povolání ke dni 31. prosinci 1933.

		Muži		Ženy		z nich ve cvičitel- ských sborech	
		%		%		muži	ženy
Zemědělci (lesníci)	samost.	11.26	532	1.06	23	24	2
	ostatní	3.62	171	1.20	26	13	6
Průmyslníci, živnostníci, obchodníci	samost.	26.24	1 240	6.23	135	49	7
	ostatní	18.70	883	6.26	136	86	23
Učitelé, profesori		9.10	430	12.26	266	54	52
Důstojníci, rotmistři		— 96	45			5	
Ostatní státní a veř. zaměst.	úředníci	12.12	573	4.65	101	46	18
	ostatní	5.36	253	1.35	29	9	8
Lékaři	— 96	45	— 01	2		1	
	Advokáti, civ. inž. a jiná svob. povolání:	samost.	2.06	97	— 01	3	1
	ostatní	— 98	46	— 65	14	2	
Vedoucí domácností		— 26	12	43.13	937		48
Pomocníci v domácnosti		— 30	14	16.63	361		33
Studenti		2.64	125	— 80	17	9	2
Bez zvláštního povolání		5.44	258	5.76	125	13	17
			4 724		2.175	312	216

Sokolská beseda.

Jak rostla a žila jedna sokolská jednota.

Sokolská jednota v Miloticích byla založena půl roku po převratě, 4. května 1919.

V Miloticích byl Sokol již dříve, ale jen na výletě. V pamětech Sokola v Kyjově je dochováno, že kolem roku 1870 podnikl kyjovský Sokol výlet v krojích s hudbou do Milotic a že byl v Miloticích vřele přivítán a pohoštěn na faře tehdejším farářem Webrem. Dnes bohužel! se časy v tomto směru změnily.

K založení pobočky, čili jak se tehdy říkalo, odboru Sokola, došlo až po převratě, když přišel do Milotic hospodářský adjunkt Quido Fischer, rodák pražský. On uspořádal oslavy 28. října 1918 a on také za pomoci mateřské jednoty kyjovské Sokola v Miloticích založil. V prvních dvou letech se pobočce dařilo skvěle. Ale když se později nadšení vykoufílo z hlavy, když se poměry ve vesnici utvořily úplně Sokolu nepřátelsky, když odjelo mnoho členů do Argentiny, nastal úpadek a v letech 1923-25 se zdálo, že sokolský život v Miloticích dokonal. Ale další léta našla hodně ochotných a obětavých pracovníků, činnost pobočky stále stoupala, až 1. ledna 1932 byla osamostatněna.

Jednota v Miloticích je jedna z prvních jednot, vzniklých po převratě u nás v župě. Založení bylo lehké, ale první léta byla perná. Dnes, když již je to všechno překonáno, díváme se na uplynulá léta jen z té veselé stránky.

Již jednou byl v župním věstníku článek, jak v prvních letech v Miloticích dělali si žíněnky »z chlupů« svých činovníků. Dnes něco jiného.

Když v Miloticích založili pobočku a přišla zima, samozřejmě chtěli hrát divadlo. Chuti bylo dost, ale kde vzít jeviště. Nápad stihal nápad, až rozhodnuto pořídit si nové »vlastnoručně«. Ale zase nebylo peněz. Až br. Fischer dostal nápad a poslal na všechny dvory, kde měl hodně známých, dopisy tohoto znění: »Prosím Vás, pošlete nám Váš rakouský černožlutý prapor. Potřebujeme ho nutně k sokolským účelům.« Ti, kteří dostali dopisy, kroutili nedůvěřivě hlavami, jaké budou ty »účely sokolské«, ale prapory poslali. Tak získali plátno na kulisy, kozy dal jim velkostatek a desky na podium br. starosta a když později »řádili« s jeviště, vždycky si libovali, »že to staré Rakousko-Uhersko« přeče jen Sokolu pomohlo.

Nebo jak se učili zpívat sokolské písně.

V Miloticích již před válkou se zpívalo, ale jen slovácké písničky. Když založili Sokola, br. Fischer nakoupil plno sokolských zpěvníků. A protože tehdy ve dvoře, kde on byl adjunktem, všichni mladí lidé byli v Sokole, tak se stávalo, že když vyjeli volaři na pole a začali vláčeti, každý mládenec vytáhl »z gatí« zpěvník a už to začalo: »Hoj vzhůru, pestrý Sokole« . . . »Ča,

hýo« . . . »hoj vzhřu« . . . »no vijéé« . . . rozléhalo se po celém širém okolí. Největší »radost« prý ze zpěvu měl dohlížitel, čili jak se říkalo »dráb«, který byl velikým klerikálem a Sokolů nemohl ani cítit.

Největším svátkem malé pobočky bylo, když se jelo v roce 1920 do Prahy na slet. Z Milotic jeli s hudbou na ověncených vozech do Kyjova, kde byl promenádní koncert a v Praze, to se ani neptejte! Tenkrát na sletě se jim ztratil, pozdější náčelník, br. Jan Portyš. Janek byl jen 150 cm vysoký, ale silný chlapík, dobrý cvičenec a veselý mládenec. V Praze byl ve slováckém kroji. Ztratil se hned prvního dne a již ho nebylo. Teprve když čekali na nádraží na zpožděný vlak, objevil se Janek uprostřed houfu pánů a dam. A když na »srdcervoucí« přímlyvy jeho průvodců bylo mu odpuštěno, začal vyprávět: »Kluci, já sem sa měl fajn. Oni mňa živili, dávali pít, vozili autem po Praze a kolem Prahy, no ani sa neprajte!« — A když přijel domů, tak svým kamarádům vyprávěl, »s jakú švičnú robkú sa vodil pod pažů po Praze«. — »A co ste tak mluvili?« prali se ho. — »Níc,« povídá Janek, »ona nemluvila a já taky né, protože tam bylo moc lidí.« — »A tož k sakru, jak ste sa bavili?« — »Dobře! Poslúchali sme, co druzí vykládajú a ona mňa při tem škrabkala prstččkem do dlaně.« — »A co ty?« — »Co sem měl dělat, škrabkal sem ju taky.« A Janek dokončil za veselého smíchu.

Metoš Zajíc.

Ze župních schůzí.

Ze schůze župního předsednictva 28. dubna 1934.

Předsednictvo sokolské župy Komenského sešlo se v sobotu 28. dubna v sokolovně uhersko-hradištské na první pracovní schůzi. Přítomní: čestný starosta Kozánek, Horák, Cablík, Staša, Hýsek, Kostlánová, Mann, Konečný, Sudek, Dr. Broček, Zaoral, Milička, Ondrašek, Sotorník, Urban, Matulík, Dr. Holánek. Starosta Horák vzpomněl zemřelých sokolských pracovníků, bratří ředitele Černůška z Veselí, básníka Legra z Kolína a tvůrce sokolské statistiky Mráze z Prahy. Slavičinu-Mladoticím povolena 20 hod. pracovní povinnost na úpravu běžecké dráhy, 10 hodin Koryčanům na úpravu hřiště, Nivníci 10 hodin na úpravu letního cvičiště. Žádosti župy Podkarpatské Rusi o staré nářadí pro dvě jednoty nemůžeme vyhovět, proto že ho nemáme. Odpověď jednoty Vnorovy na oběžník tajemnického úřadu, týkající se odběru župního věstníku, vzata na vědomí se všemi důvody (zbytečnost Věstníku a použití ho jako užitkového papíru) a vysloveno pořítkování nad jeho nesokolským obsahem a rázem. ČOS. žádá o inserci pro Jas a Sokolský věstník. Milotice na 5. květen ohlašují vzpomínkový večer na paměť 15. výročí trvání jednoty. Bratři Janiček a Zvěřina z Uh. Brodu pověření zastupováním župy na Štefánikových slavnostech na Bradle. Oprávněné stížnosti slovenské, že u nás je málo porozumění pro vzájemné styky, bude se čelit zvýšenou činností vzdělávací a slovenskými večery, pořádanými každého roku. K stížnosti některých venkovských jednot, že členové jednoty se zúčastňují podniků spolků protichůdných a Sokolu nepřátelských, předsednictvo vyzývá, aby všichni členové, bratři i sestry si uvědomili, že jsou příslušníky Sokola a mají tudíž povinnost podporovati činnost svých jednot, účast jejich ua

podnicích vlastních je podpora hmotná i mravní. Ve Věstníku bude na to ještě upozorněno. Pokud se týká přijímání nových členů, předsednictvo rozhodlo, že náleží to do pravomoci výboru, neboť pro župní předsednictvo jest to těžké, vždyť jen činovníci jednoty mají příležitost pozorovati nového člena, přijatého na zkoušku. V rozhovoru o zřízení hospodářského odboru župního bratr Matulík navrhuje oddlužení jednot a poboček, posléze rozhodnuto ustanoviti zafizující hospodářskou radu, jejímiž členy jsou oba navrhovatelé bratři Konečný a Matulík a pak bratři Dr. Broček a Hýsek za župní předsednictvo. Vyjádřen souhlas s návrhem ČOS. na ustavení smírného soudu podle nových stanov. Pro činovníky jednot a poboček provedeny školy, jichž se zúčastnili 224 činovníci. Br. Staša podává zprávu, jak ČOS. pojímá předvojenskou brannou výchovu. Podána a schválena zpráva o schůzi náčelníků a vzdělavatelů župních v Praze. Povinnosti jednot a poboček jest uspořádati letos vzdělávací školu a k dosavadním disciplinám připojiti přednášku o brannosti a o usneseních VII. valného sjezdu. Jednotám a pobočkám jakož i sokolským jednotlivcům se připomíná, aby zakoupili spisy Tyršovy, pro jednoty a pobočky jest to povinnosti. Zdůrazňuje se podchytili mládež a dorost pobýtem v přírodě. Povinná župní škola vzdělávací bude až po prázdninách, o usneseních VII. valného sjezdu bude přednášeli bratr Pelikán z Prahy. Podle pokladní zprávy jednoty a pobočky dluhují župě Kč 51.845 k dnešku. Nechvalin a Krhov věnovaly po jedné knize menšinovému odboru župnímu, ostatní at rovněž pamatují knihami na naše menšiny! Poměry v Moravanech a Svatoboficích urovnány do té míry, že kritická situace jest zažehnána. Podána zpráva o sjezdu župních kinodborů v Praze. Br. Sotorník mluví o průběhu sjezdu župních divadelních zpravodajů v Blansku a podává návrhy na zřízení okrskových divadelních zpravodajů, na kontrolu volby her v jednotách, na pořádání školy nebo kursu divadelního každého roku, doporučuje spolupráci s krajským sdružením osvětových sborů a divadelní příručky. Provedení návrhů odloženo do schůze župního vzdělávacího sboru. První číslo nového ročníku Věstníku již vyšlo v nové úpravě s obálkou inserční, na 20 jednot neohlásilo nového odběru. V měsíci květnu se připravují hudební a pěvecké oslavy Dvořákovy a Smetanovy. Bratr Holánek doporučuje zavedení zdravotních listů a všeobecné prohlídky všech složek zájezdních. Bratr Mann vypracoval statistiku o rozvrstvení členstva sokolské župy Komenského ke dni 31. prosince 1933.

—čn—

Ze schůze žup. vzdělávacího předsednictva 12. května 1934.

Schůze vzdělávacího župního předsednictva konala se v Uh. Hradišti v sobotu 12. května 1934 o 3. hod. odpoledne. Přítomni bratři: Milíčka, Zoral, Adamík, Cejnar, Zatloukal, Cablík, Konečný, Rezníček. Zahájiv schůzi bratr Milíčka vzpomněl památky bratra Mráze, statistikáře ČOS., jenž se bil za vědecké zpracování sokolské statistiky. Jeho práce byla ceněna doma i za hranicemi, o čemž svědčí okolnost, že bratr Mráz měl se letos státi docentem statistiky na universitě. Pak bratr Milíčka podává zprávu o jarní schůzi vzdělávacího sboru ČOS. ve dnech 14. a 15. dubna v Tyršově domě v Praze, o jejímž průběhu jest otištěna zpráva na jiném místě. Pokud se týká sokolské brannosti, má to býti výchova k brannosti a ne vojenský výcvik, vojančení. Bratr Klinger vydal nákladem ČOS. knížku o brannosti za Kč 3-50. Přednáška o brannosti má býti součástí každé vzdělávací školy. Povinnosti jednot, poboček i zámožnějších jedinců jest zakoupiti Tyršovy spisy, které také budou zakoupeny do župní knihovny. Do 16idenní vzdělávací školy ČOS. navrzení bratři Hána z Buchlovic, Bělíč z Nechvalina a Rezníček z Uh. Hradiště. Návrhy župního divadelního zpravodaje nemohly se projednati pro jeho nepřítomnost. Přetřásán návrh na zrušení pobočky v Blatné pro její nečinnost. Letos bude se konati župní vzdělávací škola ve dvou místech, a to 23. září v Uh. Hradišti pro III. a IV. okrsek a v Bzenci pro I. a II. okrsek. Přednáseti bude bratr Pelikán z Prahy o usneseních VII. val. sjezdu. Pořad ujedná župní vzdělávací předsednictvo na schůzi 8. září.

Bratr Cablík navrhuje zavedení zdravotních listů. Bratr Konečný připomíná, že koncem července vzpomínáme 80. výročí narození Renaty Tyršové, a pak zdůrazňuje prohloubení činnosti vzdělávací rozšířením jí o československou vzájemnost a doporučuje každoroční slovenské večery.

—čn—

Ze schůze župního předsednictva 9. června 1934.

Schůze župního předsednictva konala se v sobotu 9. června v sokolovně uherskohradištské. Přítomni Dr. Kozánek, Horák, Cablík, Staša, Kostlánová, Krystýnek, Urban, Hýsek, Milíčka, Sudek, Mann, Klusák, Zaoral, Konečný. Pamět Dra Jindry Vanička, bývalého náčelníka ČOS., a jiných činovníků sokolských uctěna pověstáním. Vzpomenuto volby presidenta Masaryka, padesátin Dra Beneše, vítězství sokolských borců, mužů i žen, v Budapešti. Schválen zápis o schůzi předsednictva ze 17. února, 25. března a 28. dubna. Zpráva o prováděcích nařízeních VII. valného sjezdu podána bratrem Milíčkou a schválena. Bratr Staša přednesl zprávu o schůzi výboru ČOS. ve dnech 12.—13. května 1934. Jednota ve Svatobořicích z pomocného základu ČOS. dostane výpůjčku Kč 35.000 na 5 proc. Letošní slet župní jest v Kyjově. Na dni mládeže předsednictvo bude zastupovati bratr Horák nebo Krystýnek, na sletu dorostu a členstva bude přítomno celé předsednictvo, jež bude mít obvyklou schůzi při této příležitosti. Proslov na téma Hold demokracii a republika bude mít bratr Zaoral nebo Milíčka. Na krajském sletě v Opavě na dni dorostu ve dnech 16. a 17. června zúčastní se 18 dorostenců a 25 dorostenek jako závodníci. Muži a ženy se zúčastní závodů v Opavě 30. června, župa též obejde odbíjenou a košíkovou. Na společná prostrná se přihlásilo 87 mužů a 82 ženy. Všech závodících z naší župy bude 30 a župní předsednictvo povolilo pro každého z nich podporu Kč 30. Kromě župního náčelníka a náčelnice v Opavě župu budou zastupovati bratři Horák a Dr. Broček. Na sletě v Brně 24. června za župu bude Dr. Broček. Pohřbu Dra Vanička v Praze se zúčastnilo z naší župy 7 bratři a 2 sestry. Před koncertem župního pěveckého sdružení sokolského v Kyjově — v předvečer dne mládeže — vzpomene se proslovem významu bývalého náčelníka ČOS. — Matice slovenská v Turč. Sv. Martině zaslala na župu 100 losů ve prospěch knižní loterie Matice slovenské po 5 Kč. Členové předsednictva si některé zakoupili, ostatní se vrátily. Na stavbu pomníku matce Tyršové v Dolním Slivně pošle se 10 Kč. Členy hospodářského odboru župního jmenováni: Dr. Broček, Hýsek, Matulík a Konečný, ustavující schůze bude v pondělí 11. června, zde se stanoví pracovní program: jednoty ochránitelky Bzenec, Luhačovice, Napajedla a Uh. Brod navštíví své svěřenky na Těšinsku při zájezdu do Opavy. Uh. Hradiště pomůže své svěřence v Darkově uskutečnit veřejné cvičení, jede do Opavy a Darkova i s trubačským sborem. Závod v Brně budou obslány 13 muži a 19 ženami, povolen jim příspěvek pro každého 30 Kč. 3. června byly vylučovací závody žen, podrobilo se jim 30 žen, z toho pojede 17 do Prostějova. Na záři se připraví řádná vzdělávací škola ve dvou střediscích, v Bzenci a v Uh. Hradišti. Bratr Bělič z Nechvalina bude vyslán do 16denní školy vzdělávací ČOS. V rozhovoru o řádu vzdělávacích sborů jednot dojednáno požádati redakci Sokolského vzdělavatele, aby uveřejnil jej pro potřebu vzdělavatelů jako samostatnou část. Jednoty a pobočky dosud dluží župě na 40.000 Kč. Druhé číslo Věstníku jest již částečně v tisku. Věstník se tiskne ve 3.400 výtiscích, dosud neohlásilo 6 jednot odběru. Jednotám se zašle vyučování za odběr Věstníku se žádosti, aby poukázaly peníze, aby nebylo průtahů v jeho vydávání. Pořadí se diplomy pro závodníky lyžařské. Měsíc květen byl věnován Dvořákovi a Smetanovi, pořádány koncerty a besedy. Na návrh bratři Konečného a Dra Bročka župa stala se členem odboru Štefánikovy společnosti v Uh. Hradišti.

—čn—

Jen ruchem žijeme.

Činnost Sokola v Miloticích za měsíc leden až duben.

6. ledna lout. divadlo pro děti. 13. ledna ples. 21. ledna valná schůze. 2. února utkání ve stol. tenise se Sokolem Vracov (6:0 pro Vracov). 4. února lout. divadlo pro děti. 11., 12. 13. února fašanková zábava. 18. a 25. února lout. divadlo pro děti, 25. února večer lout. divadlo pro dospělé.

26. února museja se jednota s celým inventářem vystěhovali z hostince br. Šebesty, jehož nájemník p. Ondruš, vlivem „přátel“ Sokola v Miloticích, dal jednotě výpověď. Sokol se přestěhoval do nevyhovujícího hostince p. Sebnálka. Tam byla činnost částečně ochromena, ale nebyla přerušena. Leč bohudik, tento zatímní stav netrval dlouho. 3. května se Sokol odstěhoval opět do hostince br. Šebesty, který vede majitel sám.

4. března lout. divadlo pro děti. 11. března akademie žactva na oslavu narození T. G. Masaryka. 18. března josefský večerek. 2. dubna kabaretní večerek. 28. dubna vzdělávací škola pro nové členy. — Na valné schůzi v lednu se ustavil herní odbor (obsahuje: odbíjenou, stolní tenis, šachy; připravuje se košíková). Od 20. března do 14. dubna byl uspořádán turnaj ve stolním tenise o přebor Milotic. Účastnilo se 18 hráčů (14 mužů a 4 dorostenci). Umístění: I.—III. Pijáček, Grufík (dorostenec), Svoboda 16 vít. I porážka. — Od 15. března do 16. dubna byl pořádán šachový turnaj o ceny za účasti 12i hráčů. Umístění: I. Aufgevekt 11 b, III. Mores 8½, III. Zd. Záček 8. — Odbíjená sehrála dosud 4 zápasy: dva s Kyjovem, oba prohrála (2:1, 2:0); dva se Žadovicemi oba vyhrála (3:2, 2:1). — 28.—29. dubna účastnily se dvě dvojice turnaje dvojic odbíjené, pořádané Sokolem v Kyjově. Z devíti účastněných dvojic naše dvojice Pijáček—Svoboda se umístila na druhém místě. — Přesto, že jsme byli nuceni přestěhovat se na dva měsíce do malých a špatně vyhovujících místností, cvičilo se velmi pilně. Bylo zřízeno nové oddělení žactva, nejmenších.

Bzenec. Podrobnější zprávy o činnosti naší jednoty bývají v krajském časopise „Naše Slovácko“, proto zmíním se jen stručně o tom, co bylo u nás vykonáno pro širší veřejnost od počátku tohoto roku. 5. ledna oslavena památka 50letí cvičení dorostu povzbuzujícím proslovem, pěknými ukázkami prostocviků a promítnutím cviků dorostu z IX. všesokolského sletu českým zvukovým filmem. Maškarní ples se pěkně zdařil 10. února. Tryzna za velkého státníka a nestranného politika Ant. Švehlu byla 18. února za veliké účasti z různých stavů. Na oslavu narození prezidentových pořádaná akademie s pečlivě vybraným pořadem. 17. března přednášel znamenitý hvězdář a cestovatel Dr. Hujer na téma: „Jsme občany nebes“ s krásnými obrazy světelnými. Máme nádherně vypravené loutkové divadlo. 18. března hrána pohádka „Hluchý král.“ Škoda, že pro nedostatek místa nebylo možno hráti častěji. Dram. odbor sehrál na nově upraveném jevišti 1. května zpěvohru „Šiští chudé dívčiny“ od Vác. Vrány a Em. Brožika. Hudební část složil R. Piskáček. Jest to hra poučná a zábavná. Zpěvohra se obecnstvu velice líbila. Doporučujeme ji divadelním odborům. 4. května přednášel o generálu Stefánikovi MUDr. Gazárek z Uh. Ostrohu. Přednáška „Masaryk, vychovatel legií“, kterou proslavil 12. května legionář prof. Dr. Jos. Kudela z Brna, byla prvním číslem pořadu dnů brannosti. Velmi pěkně se uplatňuje při všech památnějších oslavách pěvecký odbor svými mužskými sbory. Také zvukové kino se dosud osvědčuje. Většinou zakupujeme cennější filmy. Návštěva sokolských podniků bývá slušná. Sokol pečue o tělo i o ducha. A netřeba snad podotýkat, že jen tělesně zdatná a vzdělaná mládež zaručuje lepší budoucnost našeho národa. Nyní se mládež ve značném počtu věnuje jen sportu a zapomíná na ducha. Tato jednostranná výchova není správná. Toho by měli býti pamětliví odpovědní činitelé.

Ed. Koutný.

Z **Nechvalína.** V březnu a v dubnu počalo se u nás cvičiti. Začínáme vždycky tak pozdě, ježto nemáme pro zimní cvičení vhodné místnosti. Musíme

potom s nacvičováním spěchat, ale vždy to ještě dohoníme. Hůře jest, že nemáme ani pořádného místa pro cvičení venku. Cvičíme za mlatem hostince bratra Hornáka; místo je malé, děti se tam vůbec nemohou proběhnout a padne-li náhodou míč do sousedních zahrad, je zle. Na pěstování lehké atletiky není v takových poměrech ani pomyslení. Občas se mluví o tom, „že by se mělo koupit cvičiště“, ale zdá se, že jsou to jen plané řeči. Škoda, že se o to bratři více nezajímají. Nějaké peníze máme, jednota je na výši, tedy při troše obětavosti členstva bylo by cvičiště hned a téměř bez dluhů. Nejsme přece již tak malí — a jednota, aby něco nedokázala! Potěšitelné je pro nás to, že zase po dlouhé době cvičí letos všechny složky. Žáků je 43, žaček asi 30, dorostenců 9, dorostenek 11, mužů cvičí 17 (cvičí na dvě strany: v Nechvalíně 9, v Ostrovánkách 8) a ženy 3. V tomto plném počtu se chceme zúčastnit sletu v Kyjově a všech veřejných v okolních jednotách. Bratři, cvičící v Ostrovánkách, jsou téměř všichni noví členové. Dva z nich již vykonali — na krátkou dobu, co cvičí — poměrně dobře pomahatelskou zkoušku. Vzdělávací činnost se u nás v dubnu omezila jen na proslovy a přednášky. Přednáškou „Sokolstvo a socialismus“ dán podnět ve členské schůzi k živému rozhovoru o časových otázkách; a 24. dubna proslovena k mužům přednáška o prospěšnosti tělocviku. — 1. května jsme uspořádali „Štefáníkův slovenský večer“ na paměť 15. výročí jeho úmrtí (4. května). Pořad: 1. M. Rázus, Hoj, zem drahá! 2. Štefáníkův život a význam (slovenská přednáška bratra Ant. Majera ze Sučan na Slov.); 3. Sokolská činnost na Slovensku; 4. R. Medek: Štefáník; 5. Život na Slovensku; 6. Hymny. — Obecenský i někteří členové, bohužel! projevili málo pochopení, návštěva byla slabá. 3. června sehráli naši ochotníci v lese „U sloupku“ slovácký národopisný div. kus „Maléřečka“ od B. Dubňanské. Učinkovalo na 50 osob z Nechvalína, Ostrováněk a Lovčic. Počasí, bohužel! nebylo právě příznivé, ale přece všichni účinkující dobrými hereckými výkony smazali nepěkný dojem předešlých letošních našich divadel. Největší zásluhu ovšem má br. Zabloudil, který měl tentokrát všechnu starost s nacvičováním i s výpravou takřka jen na svých bedrech. Ale i ostatní ukázali, co se dá provést na malé vesnici, proto všem náleží stejným dílem upřímný dík!

jb.

Strážnice. Po loňském pokusu o stavbu sokolovny zdálo se, že naše jednota bude odsouzena k pomalému zmirání. Ani začátkem letošního roku nebylo valné chuti do práce. Teprve s probudivším se jarem zaznamenáváme rušnější život. První podnik, který však byl, bohužel! velmi slabě obslán, byla účast na Štefáníkových oslavách na bradle. Hromadná účast krojovaného členstva na pohřbu bratra Černůška ve Veselí dokázala, že není vinou naší jednoty, když pospolitá vzájemná soudržnost jednot není taková, jaká by měla v nynější době býti. Byli jsme zastoupeni nejčetněji. Na veřejném cvičení v Lipově jsme dokázali, že si přejeme, aby jednoty, kam my zajíždíme, oplatily nám též návštěvu. Naše veřejné cvičení 31. května bylo obsláno, ač ne těmi, od nichž jsme právem návštěvu očekávali. Průběh cvičení byl však úplně na výši a nemůžeme si vůbec stěžovati, ač datum bylo velmi nevhodné voleno. Příště se to nebude opakovati, aspoň tak doufáme. Také okrskového cvičení v Hluku 10. června jsme se rovněž zúčastnili. Na pohřbu zemřelého náčelníka ČOS, bratra Dr. J. Vanička, vysílala jednota dvoučlennou deputaci. 8. června uspořádána tryzna za zesnulého, které se členstvo zúčastnilo poměrně však ne tak, jak si toho sokolský bohatýr zasloužil. Naše jednota byla jistě mezi prvními, která tak důstojným způsobem uctila památku muže, jenž 40 let stál v popředí tělovýchovné činnosti sokolské.

Z Bukovan. Sokol v Bukovanech oslavil zvolení p. presidenta 24. května 1934 uspořádáním slavnostní o průvodu všech sdružených spolků v obci navečer tohoto dne. Průvod se seřadil u školy. V čele průvodu praporek spolků, za nimi školní mládež s lampiony, pak hudebníci, chlápci a děvčata škole odrostlá a za nimi ostatní občané a ženy. Průvod se ubíral celou obcí a zastavil se u sokolovny, kde pod sokolem byla umístěna busta p. presidenta, ozdobená praporky, květinami a elektrickými žárovkami. Bratr vzdělavatel měl z okna sokolovny vhodný proslov, v němž poukázal na volbu knížat a králů v dávné minulosti a na význam dnešní volby T. G. Masaryka po čtvrté presidentem

Je to vděčné uznání zásluh presidentových ode všech. Naše republika je jediným ostrovem demokracie uprostřed diktatur v Evropě. Po přednášce starosta obce Lunda poděkoval vřelými slovy všem přítomným a zdůraznil nezbytnou svornost v obci. Státními hymnami slavnost skončena.

Moravský Pisek. Svátek matek oslaven besídkou žactva a dorostenek v neděli 10. května odpoledne, kterou zahájila prociťným proslovem sestra náčelnice. Tělocvičná čísla se střídala s přednesem příležitostných básní a veselými výstupy. Provedení bylo pěkné a svědčilo o svědomité přípravě, ale tělocvičným čísům chyběl hudební doprovod. Sokolství káže, aby se vedoucí každého podniku navzájem podporovali a — doplňovali. Nejde přece o to, aby vynikl jednotlivec, ale aby byl dobrý celek. Hojně shromážděné občerstvo odměnilo vedoucí i účinkující za jejich práci. — 7. března vzpomenu to narozenin presidentových členskou schůzí, na níž vzdělavatel přednášel na téma „Masaryk ve svých spisech“. — Loutkářský odbor sehrál v únoru „Pasákovu košili“ od Baldessari-Plumlovské a v březnu „Honza doktorem“ od B. Schweigstill. V tělocvičné činnosti zaznamenávám potěšitelný vzrůst dorostu, který přinesl do tělocvičny ruch a chuť ku práci. Jar. A.

Z Milotic. V sobotu 21. dubna jsme pořádali vzdělávací školu pro nové členy, na níž promluvil bratři: Babíček o dějinách Sokolstva, Žáček o sokolském zřízení a Zajíc o sokolské ideji. Školy se zúčastnila též většina dorostu. Překvapuje však, že někteří noví členi, pro které byla škola povinná, nepřišli. — V sobotu 5. května vzpomněla naše jednota 15. výročí svého založení (4. května 1919). V 8 hod. večer konala se v hostinci br. Šebesty slavnostní členská schůze. Bylo přítomno 119 členů, dorostu a hostů. Po zahájení přečteny pozdravné dopisy jednotě od župy, br. M. Urbana, starosty Sokola v Kyjově (bývalé mateřské jednoty), telegramy od br. Potočka, prvního místostarosty a Zd. Potočkové-Doležalové, první náčelnice a Mil. Kropáče, bývalého náčelníka. Z těch, kteří jednotu zakládali, byli přítomni jen čtyři bratři Q. Fischer, zakladatel, B. Barák, první jednatel, Frolec a p. Vahala. Celý večer měl slavnostní ráz. Mužský pěvecký sbor naší jednoty zapěl Smetanovu „Modlitbu“ a „Slavnostní sbor“. O založení jednoty promluvil její zakladatel br. O. Fischer, který byl velmi vřele přijat. O životě jednoty v uplynulých patnácti letech promluvil M. Zajíc a odevzdal obsáhlou kroniku, kterou sepsal. Pořad byl doplněn čísly, která předneslo kvarteto, složené z bratří učitelů z Vracova, Žeravic a Milotic. Po pořadu se rozproudila veselá zábava, mladí a později i staří se dali do tance a teprve policejní hodina to přerušila. Byl to pěkný vzpomínkový večer. — Naše jednota uspořádala na oslavu 15. výročí svého trvání veřejné cvičení 3. června 1934. Průvod vyšel o 2. hod. a prošel celou vesnicí až na cvičiště na „Záluží“, kde se konalo veřejné cvičení. V průvodě byli 363 účastníci se 2 členskými prapory a 1 žákovskou vlajkou (257 v kroji slavnostním a 105 v občanském). Prvním číslem pořadu byl proslov okrskového vzdělavatele Zaorala z Kyjova. Ten vzpomněl počátků jednoty milotické a jejího vzrůstu. Druhým číslem pořadu byla prostná žaček (68); 97 žáků předvedlo prostná nestejně. Dorostenci zacvičili prostná v počtu 25. Pátým číslem bylo zvláštní vystoupení Milotic. 8 sester a 8 dorostenek zacvičilo v přítelavých národních krojích velmi pěkně „Snopky a hrábě“ od Bílka. Číslo se velmi líbilo, ale na konci již počalo pršet. Pro neustávající dešť některá čísla (hry, cvičení nejmenších, nářadí, odbíjená) byla vynechána. Aspoň prostná všech složek se přecvičila. Cvičilo 38 mužů, 30 dorostenek, 32 ženy za stálého deště. Prostná žen již neměla se cvičiti, ale sestry si vynutily cvičení. Cvičily nejlépe. Cvičení, jemuž byl přítomen okrskový náčelník Zítka, zúčastnilo se celkem 290 cvičících (nejvíce Šardice 62, Milotice 56, Kyjov 48, Svatobořice 24 atd.). Dopoledních zkoušek se zúčastnilo 234 cvičících. Škoda jen, že pro podobné podniky u nás není počasí příznivější. Večer byl věneček v nově upravených místnostech bratra Šebesty.

Z Koryčan. 9. května jsme pořádali členský večer (pro členy a jimi uvedené hosty). Zábavný pořad připravil vzdělavatel (zpěvy) a náš orchestr. Do pořadu vložena vzpomínka na dr. Mil. Rast. Štefánika. Návštěva kolem 150 osob. Byl to pokus o sokolskou společenskou zábavu — a celkem se zdařil. Příště může být pořad pestřejší. 20. května sehrál divadelní odbor Wernerovu hru „Právo na břich“. Hra nového slohu, hodně konverzační filosofie, byla dobře nacvičena, úspěch velmi pěkný. Náš odbor má snahu, aby uváděl na jeviště hry novější tvorby, a výsledek je velmi čestný. Nejvíce je to patrné na stoupající návštěvě našich představení. Dobrá hra a dobře připravená najde vždy pochopení u diváků, ba mnoho jich dává mu přednost před kinem. Tedy jen kupředu!

Tělocvičny a hřiště zafixuje, veškeré tělocvičné nářadí dodává

J. H U J Ň Á K A S Y N O V É,
BRNO, KRÁLOVO POLE, ČECHOVA UL. 58.
 Ceníky, návrhy a rozpočty zdarma. - Za vše záruka.

ZUBY opravuje, nové zhotoví zlaté chrupy i plomby **ZUBNÍ TECHNIK**

BRATR STÁŇA INDRÁK,

U H E R S K É H R A D I Š T Ě

ve vlastním domě proti školám, vedle fotografa Bartoně.

Pamatujte na sebe a své milé **ú s p o r a m i** na dárkové a vkladní knížky

OKRESNÍ ZÁLOŽNY V UHERSKÉM BRODĚ.

Šetrnost je matkou svobody! Šetrností k blahobytu! Šetření - bohaté koření!

PRAŽSKÉ TĚLOCVIČNÉ NÁŘADÍ ČOS VÁS
 ZÁVOŇNÍ PODLE VÝROBCE ADAM
 PRAHA - KUNRATICE • Tel. 510.15 • Nám. Svobody, záruka

Kupujte u bratří živnostníků a obchodníků v Uh. Hradišti.

RAZÍTKA

vám dodá

FR. PETROI - UH. HRADIŠTĚ

Vodová i trvalá ondulace

v dámském i pánském kadeřnictví

U NENTWICHŮ

NA MASARYKOVĚ NÁMĚSTÍ

Žádejte jen

SOLIS - parketovou pastu, AUREX -
cididlo kovů, Slováký krém na obuv
VÝROBKY CHEMICKÉ TOVÁRNY

J. LINHART A SPOL.

Kožené zboží,

tašky dámské a pánské, kufrý
v největším výběru

U ŠUBRTŮ,

PROSTŘEDNÍ ULICE.

CUKRÁRNA U PLACHÝCH

v Prostřední ulici.

Denně čerstvé cukrovinky.

Dorty. - Zmrzlina. - Pečivo.

PÁNSKÉ PRÁDLO

FERDA MÁDR

RAŠINOVA ULICE.

Uhlí, dříví, stavební hmoty

jen

U NEUSSERŮ

v Uh. Hradišti.

Doporučuje se

Jana Gabriela násl.

JAR. PAŘÍZEK,

obchod zbožím koloniálním a materiálním,
Uherské Hradiště.

Uložte-li své úspory u největšího
peněžního ústavu Moravského Slovácka

SPORITELNY

města Uherského Hradiště,

prispíváte k hospodář. rozvoji našeho okresu.
Štáv vkladů a fondů přes 83 milionů Kč.

Kupujte u nás - kupte dobře!

JAROSLAV NOVÁK

Uherské Hradiště.

DOPORUČUJEME KNIHKUPECTVÍ
A OBCHOD HUDEBNINAMI

KARLA KOPECKÁ

Uherské Hradiště

vedle pohřebního ústavu Charitas.

HEDVÁBÍ - LÁTKY

HÁTLE

Uherské Hradiště.

Ochutnejte naši

kávu Mocócu

od Valentíků.

FOTOPOTŘEBY

v drogerii

R. TOMEK u pošty.

Knihy, časopisy, hudebniny,
hudební nástroje

v knihkupectví

A. KIESWETTERA

v Uh. Hradišti, Masarykovo nám.

*Divadelním odborům sokolským:
Všechny divadelní knihy.*

TISKOPISY ●

všech druhů v moderní úpravě
a za levné ceny u firmy

K. Hylský, Uh. Hradiště. Tel. 142